Τρία ποιήματα (περ.Πλανόδιον, τχ. 24, Δεκέμβριος 1996)

Τρία Ποιήματα

ΛΗ ΜΟΙΡΟΥΣΑ

Ἀν ἀπόμεινε κι ἀπόψιάζει τὸ ἀνοίξιατα
δὲν θέλουν νὰ σημάνουν τοὺ ὁρίου
δὲν ἀκούστε τὴν μελωδία τῶν θλιμμένων
δὲν κοιτάχτε κι μὲ μάτια ἀδέλεια
δὲν μὲ ἀγγιχτῆτε
κι δὲν ἄθρε.
Ἀν θέρμε κι τόσες ἀρθάνεια ἀκόμα ο μέθυς
ποὺ θρέμα δὲ δάκρυα
δόλοθα κοὶ μάρμη.

Ο χρόνος δὲ μ' ἔνοιαν
ἀπὸ τὰ μὲ γάνοιν.

ΦΩΤΟΣΥΓΚΑ

Εἶναι ἀκόμη οἱ ἄγρες
κι ἀλάφοιπες φωνές
ποὺ γέμιμαν κοιλάδες
θυσιὰ μάνα μου ὁ ἄνεμος
κι ἀρθρόνει ἀγκυστές μου φωνές.

Εἶναι ἀκόμη οἱ ἄλλες ἀτομές
ποὺ ἡ φωτιὰ μὲ ἀγκάλιαζε,
τὰ σόμα μου ἀπόμενοιν
κι χρωστὲς ἀπεμμάνες.

Κοίτα τόνο
εἶν' τὰ ἕμα ἐγὼ ἀλάνιαμμ
τοὺ ἀμμόνιες μοὶ μοιτόνοιν.

ΑΡΩΜΑ

Τὰ σκόμια τὴς νύχτας
ἀλάζμν ἄφομν
κάτω ἀπὸ κυρτοκάλιοιν
τὸ τρυφάκι ἀπὸ γῆ
κοὶ κάτω ἀπὸ γιασομί
τὸ σκόλιοιν σ' ἄπομμ.